

Arrest

nr. 246 146 van 15 december 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X
en X
X
enkel als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen
X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 25 juni 2020 van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. CHRISTIAENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 januari 200 dient de eerste verzoekende partij een aanvraag in met het oog op het verkrijgen van een visum lang verblijf (type D) voor haar en haar kinderen.

Op 25 juni 2020 beslist de gemachtigde van de bevoegde minister tot weigering van de afgifte van een visum lang verblijf (type D). Er werden drie aparte, maar identieke, beslissingen genomen ten aanzien van K. S., S. M. M., en F. M.

Dit zijn de bestreden beslissingen en deze zijn als volgt gemotiveerd:

“Commentaar:

Betrokkenen kunnen zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Overwegende dat op datum van 31/01/2020 een visumaanvraag gezinshereniging ingediend werd op naam van K. S., geboren op 10/04/1988, S. M. M., geboren op 11/01/2018 en F. M., geboren op 01/01/2018, allen van Pakistaanse nationaliteit, om in België hun respectievelijke echtgenoot en vader I. M. K., geboren op 22/06/1983, van Belgische nationaliteit, te vervoegen.

Overwegende dat de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet (hetgeen momenteel overeenkomst met 1.555,092 euro.).

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat ter staving van de bestaansmiddelen volgende documenten voorgelegd werden:

- *Een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur van Daikin Europe NV op naam van de heer I. M. voor de periode van 01/01/2020 tot en met 30/04/2020.*
- *Loonfiches van Daikin Europe NV op naam van de heer I. M. voor de periode van 09/2019 tot 12/2019.*
- *Een loonafrekening van Daikin Europe NV op naam van de heer I. M. voor de maand 12/2019.*
- *Een loonfiche van werk voor NV Pluimveeslachterij Lammens via Acerta op naam van de heer I. M. voor de maand 05/2019.*
- *Loonfiches van Agilitas Group op naam van de heer I. M. voor de maanden 07/2019 en 08/2019.*
- *Afrekeningen van uitkeringen voor een arbeidsongeval van Allianz op naam van de heer I. M. voor de periode tussen 16/12/2018 tot 31/03/2019 en van 05/07/2019.*

Overwegende dat blijkt uit een consultatie van de gegevensbank Dolsis dat mijnheer I. M. K. niet meer werkzaam is voor Daikin Europe NV sinds 30/04/2020. Hierdoor zijn het arbeidscontract en de loonfiches van Daikin Europe NV in het bovenstaande visumdossier niet meer actueel.

Overwegende dat blijkt uit een consultatie van de gegevensbank Dolsis dat mijnheer I. M. K. niet meer werkzaam is voor Pluimveeslachterij Lammens NV sinds 17/06/2019. Hierdoor is de voorgelegde loonfiche niet meer actueel.

Overwegende dat blijkt uit een consultatie van de gegevensbank Dolsis dat mijnheer I. M. K. werkzaam was voor Agilitas Group tot 14/09/2019 op basis van korte tijdelijke contracten. De loonfiches van Agilitas Group van 07/2019 en 08/2019 zijn echter niet meer actueel.

Overwegende dat uit een consultatie van gegevensbank Dolsis blijkt dat mijnheer I. M. K. een tijdelijk contract heeft bij Agilitas Group van 22/06/2020 tot 25/06/2020. Overwegende dat de DVZ echter geen

zicht heeft op de voorwaarden waaronder betrokkene er werkt en op het feit of betrokkene er ook in de toekomst nog tewerkgesteld kan worden.

Overwegende dat er geen andere bewijsstukken werden voorgelegd in verband met de bestaansmiddelen van betrokkene.

Bijgevolg kan DVZ zich niet uitspreken of mijnheer I. M. K. momenteel over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Gezien de behandelingstermijn en gelet op het ontbreken van enige recente beschikbare informatie, is het voor de administratie onmogelijk om nog bijkomende informatie over de huidige bestaansmiddelen te vragen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert eraan dat het aan de aanvrager is, die zich beroept op een situatie die een invloed kan hebben op zijn administratieve situatie, om de administratie hiervan op de hoogte te stellen. De administratie is echter niet gehouden tot het uitvoeren van bijkomend onderzoek, dewelke haar in de onmogelijkheid zou plaatsen om binnen een aanvaardbare termijn gevolg te geven aan de vele aanvragen die zij ontvangt.

Bijgevolg wordt niet voldaan aan de voorwaarden tot de gezinshereniging en wordt het visum voor mevrouw K. S. geweigerd.

Overwegende daarenboven dat er geen ouderlijke toestemming van mevrouw K. S. voor de definitieve vestiging in België van minderjarige visumaanvragers S. M. M. en F. M. werd toegevoegd aan het dossier.

Bijgevolg worden eveneens de visa voor minderjarige visumaanvragers S. M. M. en F. M. geweigerd.

Motivatie

Wettelijke referenties: Art. 40 ter Beperkingen:

- Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinea 2.*
- De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.*
- De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.*
- Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.*
- De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."*

2. Rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet, "doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft".

3. Onderzoek van het beroep

2.1.1. De verzoekende partijen voeren in hun eerste middel de schending aan van de artikelen 5 en 10 § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 10ter, § 2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991 en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen vatten hun eerste middel in hun synthesememorie samen als volgt:

“Samenvatting:

Chronologisch is de historie de volgende:

- *Aanvraag visum ingediend op 31.01.2020, met voorlegging inkomstenbewijzen van dhr. M. K. I. (die voldoende hoog waren);*
- *Dhr. M. K. I. heeft na de indiening nog drie maand voltijds kunnen werken bij Daikin, tot eind april, met dezelfde inkomsten;*
- *In mei 2020 en tot 22.06.2020 heeft dhr. M. K. I. een werkloosheidsuitkering genoten (stuk 4);*
- *Van zodra de lockdown terug opgeheven werd, kon dhr. M. K. I. zoals voorheen terug aan de slag bij Daikin, met dien verstande dat hij eerst nog twee weken via interimcontract (Agilitas Group) gewerkt heeft, om vervolgens opnieuw met een rechtstreeks contract bij Daikin tewerkgesteld te worden.*

De inkomsten van dhr. M. K. I. zitten ruim boven de 120% van het leefloon, niet alleen in de referentieperiode (6 maanden vóór de aanvraag), maar ook in de maanden erna. Van januari tot en met april 2020 kon dhr. M. K. I. via interimcontracten verder werken bij Daikin, waarbij hij maandelijks dezelfde inkomsten had (zo'n € 1.800).

Vanaf 22.06.2020 is zijn situatie zelfs verbeterd, omdat hij niet meer via een interimkantoor bij Daikin werkt, maar er een rechtstreeks contract van Daikin heeft gekregen (stuk 5).

Zijn inkomsten zijn nog steeds voldoende hoog.

Daartussen zat uiteraard de coronacrisis en bijhorende lockdown, die voor tal van werknemers een tijdelijke werkloosheid heeft veroorzaakt. Voor vele vaste werknemers een technische werkloosheid, voor de interim contracten vaak een (tijdelijke) stopzetting met terugval op de gewone werkloosheid

Daaruit blijkt dat er ten tijde van de aanvraag én op vandaag voldoende inkomsten zijn.

Als verweerster al vragen had, diende zij op grond van art. 10ter §2 Vreemdelingenwet een vraag tot actualisatie aan verzoekster of dhr. M. K. I. te richten. De stukken konden evident snel bezorgd worden.

De opmerking van verweerster dat het 'gezien de behandelingstermijn' 'onmogelijk is om nog bijkomende informatie over de huidige bestaansmiddelen op te vragen', is niet alleen een boutade in tal van recente beslissingen, maar is eveneens nonsens: verweerster heeft 6 maand beslissingstijd vanaf de datum van aanvraag.

De aanvraag gebeurde op 31.01.2020. Verweerster had aldus tijd tot 31.07.2020 om een beslissing te nemen.

Nergens blijkt uit dat zij geen tijd meer had om een vraag tot bijkomende informatie te richten: zij heeft namelijk al ruim een maand eerder, op 25.06.2020 een beslissing genomen en heeft gewoon gekozen voor de gemakkelijksoplossing...

Verweerster kan zich niet op haar eigen in gebreke blijven steunen om een aanvraag te weigeren. Zij liet het dossier eerst 5 (!) maand liggen, om uiteindelijk een maand voor haar eigen vervaltermijn laconiek op te merken dat zij geen tijd meer had om een vraag naar bijkomende stukken te stellen...

Niet alleen had verweerster nog voldoende tijd om bijkomende stukken op te vragen. Bovendien had verweerster, bij een diligente dossierverwerking, deze vraag al veel eerder kunnen stellen aan dhr. M. K. I.

Verweerster antwoordt hier niet op in haar memorie.

Kortom: het eigen in gebreke blijven van verweerster, terwijl er voldoende inkomsten waren en zijn in hoofde van de Belgische referentiepersoon, vormt uiteraard geen afdoende reden om de visumaanvraag van verzoekers te weigeren.

2.1.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn. Dit wil zeggen dat de motivering duidelijk met de beslissing te maken moet hebben en dat ze draagkrachtig moet zijn. De aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Waar de verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen inhoudelijk betwisten voeren zij eigenlijk de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad merkt vooreerst op dat de verzoekende partijen de schending van de artikelen 10 en 10ter van de Vreemdelingenwet in casu niet dienstig kunnen aanvoeren. De bestreden beslissing werd immers niet genomen op grond van deze bepalingen, maar wel op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen dienden immers een visumaanvraag in in functie van een Belg. Dit onderdeel van het eerste middel is niet ontvankelijk.

De verzoekende partijen geven verder niet aan waarom of op welke wijze de bestreden beslissingen artikel 5 van de Vreemdelingenwet zouden schenden. Ook dit onderdeel van het enig middel is daarom niet ontvankelijk.

Uit de eenvoudige lezing van de drie (identieke) bestreden beslissingen blijkt dat het determinerend motief in elk van deze beslissingen stelt dat de verwerende partij van oordeel is dat zij zich niet kan uitspreken over het feit of mijnheer I. M. K. momenteel over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. De verwerende partij komt tot deze conclusie omdat de door de verzoekende partijen voorgelegde bewijzen van bestaansmiddelen van de referentiepersoon volgens haar informatie niet meer actueel zijn. De verwerende partij motiveert immers als volgt over de door de verzoekende partijen bij de aanvraag neergelegde stukken:

“Overwegende dat ter staving van de bestaansmiddelen volgende documenten voorgelegd werden:

- *Een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur van Daikin Europe NV op naam van de heer I. M. voor de periode van 01/01/2020 tot en met 30/04/2020.*
- *Loonfiches van Daikin Europe NV op naam van de heer I. M. voor de periode van 09/2019 tot 12/2019.*
- *Een loonafrekening van Daikin Europe NV op naam van de heer I. M. voor de maand 12/2019.*
- *Een loonfiche van werk voor NV Pluimveeslachterij Lammens via Acerta op naam van de heer I. M. voor de maand 05/2019.*
- *Loonfiches van Agilitas Group op naam van de heer I. M. voor de maanden 07/2019 en 08/2019.*
- *Afrekeningen van uitkeringen voor een arbeidsongeval van Allianz op naam van de heer I. M. voor de periode tussen 16/12/2018 tot 31/03/2019 en van 05/07/2019.*

Overwegende dat blijkt uit een consultatie van de gegevensbank Dolsis dat mijnheer I. M. K. niet meer werkzaam is voor Daikin Europe NV sinds 30/04/2020. Hierdoor zijn het arbeidscontract en de loonfiches van Daikin Europe NV in het bovenstaande visumdossier niet meer actueel.

Overwegende dat blijkt uit een consultatie van de gegevensbank Dolsis dat mijnheer I. M. K. niet meer werkzaam is voor Pluimveeslachterij Lammens NV sinds 17/06/2019. Hierdoor is de voorgelegde loonfiche niet meer actueel.

Overwegende dat blijkt uit een consultatie van de gegevensbank Dolsis dat mijnheer I. M. K. werkzaam was voor Agilitas Group tot 14/09/2019 op basis van korte tijdelijke contracten. De loonfiches van Agilitas Group van 07/2019 en 08/2019 zijn echter niet meer actueel.

Overwegende dat uit een consultatie van gegevensbank Dolsis blijkt dat mijnheer I. M. K. een tijdelijk contract heeft bij Agilitas Group van 22/06/2020 tot 25/06/2020. Overwegende dat de DVZ echter geen zicht heeft op de voorwaarden waaronder betrokkene er werkt en op het feit of betrokkene er ook in de toekomst nog tewerkgesteld kan worden.”

De verzoekende partijen voeren aan dat de situatie van de referentiepersoon vanaf 22 juni 2020 zelfs verbeterd is, omdat hij niet meer via een interimkantoor bij Daikin werkt, maar er een rechtstreeks contract van Daikin heeft gekregen.

De verzoekende partijen betwisten echter niet de weergave van de stukken in de bestreden beslissing, noch de vaststellingen die de verwerende partij heeft gemaakt aan de hand van de gegevensbank Dolsis. Zoals de verwerende partij in de bestreden beslissing opmerkt blijkt de enige relevante tewerkstelling, de recentste tewerkstelling voor de Agilitas group te zijn. Betreffende deze tewerkstelling stelt de verwerende partij dat het slechts gaat om een tewerkstelling via tijdelijke contracten (van 22 juni 2020 tot 25 juni 2020) en dat zij geen zicht heeft op de voorwaarden waaronder de referentiepersoon werkt en of zij ook in de toekomst kan worden tewerkgesteld.

De verzoekende partijen betwisten deze vaststelling niet, doch verwijzen naar stuk 5 dat zij bij hun verzoekschrift voegen en stellen dat hieruit zou blijken dat de referentiepersoon sinds juni 2020 een rechtstreeks contract bij Daikin heeft gekregen.

Vooreerst merkt de Raad op dat de regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. Het komt niet toe aan de Raad om zelf nieuwe stukken te gaan beoordelen.

De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat zij het voormelde stuk 5 vóór het nemen van de bestreden beslissing aan de verwerende partij hebben voorgelegd. Vanzelfsprekend kan de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing enkel rekening houden met de gegevens waarvan zij op dat moment kennis had of had moeten hebben. Dit geldt alvast niet voor het stuk waarnaar de verzoekende partijen verwijzen, minstens maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat dit wel het geval zou zijn. De verwerende partij kan dan ook gevolgd worden waar zij in de nota met opmerkingen stelt dat zij bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening kon houden met het feit dat de referentiepersoon vanaf 22 juni 2020 een rechtstreeks contract had bij Daikin waaruit zou blijken dat zijn inkomsten nog steeds voldoende hoog zouden zijn.

Voor zover de verzoekende partijen de schending aanvoeren van het zorgvuldigheidbeginsel waar zij stellen dat het bestuur naar extra informatie had kunnen en moeten vragen, moet worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

In casu moet evenwel worden benadrukt dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Er moet op worden gewezen dat de vreemdeling de nodige documenten moet aanbrengen opdat de verwerende partij kan beoordelen of betrokkene aan de wettelijke voorwaarden voldoet. De verplichting die in casu rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting. Het zijn de verzoekende partijen zelf die in dit geval een visumaanvraag hebben gedaan. Zij waren ervan op de hoogte dat zij moesten aantonen dat de

referentiepersoon over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikte. Het kwam de verzoekende partijen zelf toe alle nuttige informatie daaromtrent aan het bestuur over te maken. Dat de behandeling van de visumaanvraag enkele maanden duurde doet hieraan niets af, evenmin als het feit dat de verwerende partij in de bestreden beslissingen voorhoudt dat het voor haar onmogelijk was om nog bijkomende informatie over de huidige bestaansmiddelen te vragen. Of de verwerende partij daar al dan niet tijd voor had is immers irrelevant. De verzoekende partijen hadden de mogelijkheid om het bestuur op de hoogte te stellen van alle recente en relevante informatie, maar zij maken niet aannemelijk dat zij van deze mogelijkheid gebruik hebben gemaakt.

De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze zou geoordeeld hebben dat zij zich niet kon uitspreken over het feit of mijnheer I. M. K. op het moment van de bestreden beslissingen over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikte. Het determinerend motief van de bestreden beslissingen blijft dan ook overeind. Een schending van de motiveringsplicht of van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991 en van de materiële motiveringsplicht.

De verzoekende partijen vatten hun tweede middel als volgt samen in hun synthesememorie:

“Samenvatting:

De Vreemdelingenwet zegt niet op welke wijze een toestemming dient gegeven te worden. Het is echter nogal evident dat de toestemming van de moeder blijkt uit de aanvraag voor een visum gezinshereniging voor haarzelf en haar kinderen, om samen de echtgenoot, respectievelijk vader, te gaan vervoegen.

De argumentatie van verweerster is behoorlijk absurd. Het feit dat eerste verzoekster een aanvraag voor visum gezinshereniging heeft ingediend voor haarzelf én haar kinderen, vormt in se reeds de bevestiging dat zij akkoord gaat met een definitieve vestiging van haar kinderen in België.

Kortom: als eerste verzoekster niet akkoord zou gaan met de definitieve vestiging van haar kinderen in België zou zij eenvoudigweg geen visum gezinshereniging voor hen hebben aangevraagd...

Een afzonderlijk document is evident enkel nuttig en noodzakelijk wanneer één van de ouders achterblijft in het land van herkomst en het akkoord van die ouder niet voor de hand ligt, quod non in casu. Cf. de rechtsleer terzake.”

2.2.2. De Raad stelt vast dat het tweede middel integraal gericht is tegen het motief van de bestreden beslissingen dat luidt als volgt:

“Overwegende daarenboven dat er geen ouderlijke toestemming van mevrouw K. S. voor de definitieve vestiging in België van minderjarige visumaanvragers S. M. M. en F. M. werd toegevoegd aan het dossier. Bijgevolg worden eveneens de visa voor minderjarige visumaanvragers S. M. M. en F. M. geweigerd.”

Dit motief van de bestreden beslissingen, dat in het tweede middel wordt betwist, betreft een overtollig motief, in die zin dat de eventuele kennelijke onredelijkheid ervan niet kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen en dit omdat het determinerende motief, zoals aangegeven in de bespreking van het eerste middel, overeind blijft en op zich volstaat om de bestreden beslissingen te kunnen dragen.

De verzoekende partijen hebben dan ook geen belang bij hun tweede middel en het middel is om die reden niet ontvankelijk.

2.3.1. In een derde middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM).

Zij vatten hun derde middel als volgt samen in hun synthesememorie:

“Samenvatting:

Eerste verzoekster is gehuwd met dhr. M. K. I., die de Belgische nationaliteit heeft en woont te (...).

Partijen hebben samen twee kinderen, die momenteel bij de moeder verblijven.

Partijen wensen hun gezin te herenigen, wat op heden niet mogelijk is.”

2.3.2. De verzoekende partij stelt in haar derde middel dat zij gehuwd is met de referentiepersoon, die in Oostende woont en met wie zij twee kinderen heeft die momenteel bij haar verblijven. Zij stelt verder dat de verwerende partijen hun gezin willen herenigen.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissingen niet tot gevolg hebben dat het gezin uit elkaar gerukt wordt, aangezien de verzoekende partijen zich op het moment van de aanvraag, en tot op heden nog steeds, in Pakistan bevinden en de referentiepersoon zich in België bevindt. Een schending van artikel 8 van het EVRM is dan ook niet aan de orde. Bovendien doet het feit dat de verzoekende partijen hun gezin willen herenigen niets af aan het feit dat de verzoekende partijen moeten aantonen dat zij voldoen aan de voorwaarden voor gezinshereniging opdat zij hun gezin kunnen herenigen in België. Uit de bespreking van het eerste middel is alvast gebleken dat de verwerende partij op niet kennelijk onredelijke wijze besliste dat zij dit op het moment van de bestreden beslissingen niet aannemelijk hebben gemaakt. Het staat de verzoekende partijen vrij een nieuwe aanvraag in te dienen en deze te voorzien van alle relevante actuele informatie.

Het derde middel is niet gegrond.

De verzoekende partijen betwisten de overige motieven van de bestreden beslissingen niet, en zij blijven dan ook overeind.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partijen de schending van de door hen opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk hebben gemaakt, noch hebben zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissingen op kennelijk onredelijke wijze werden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend twintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU